

Moisès Broggi i Vallès (1908-2012)

Referent de la medicina catalana

El doctor Moisès Broggi ha estat el referent actual de la medicina catalana. Actual, no tant per la seva activitat mèdica, que no exercia perquè ja tenia 104 anys, sinó per la seva projecció ciutadana. Broggi, gran cirurgià, president de l'Acadèmia de Medicina fins el 1993, en que el succeí Josep Laporte, va tenir una nova i intensa projecció arran de les seves memòries, que han constituït un autèntic "best seller", amb diverses edicions i, al seu redòs, altres llibres relacionats. Després va venir la celebració del seu centenari, el 1908, no solament el mes de maig, sinó gairebé al llarg de tot l'any. Juntament amb el record dels setanta anys de la guerra civil, on ell fou cirurgià destacat a les Brigades Internacionals van fer que el seu nom tingués un llarg record. Ha estat freqüent trobar-lo a les pantalles de diferents televisions. Més tard s'ha produït la plasmació pública del seu compromís polític, en la seva candidatura en les últimes eleccions pel Senat, amb una visió plenament independentista, reafirmada en la seva presència en les grans manifestacions públiques al carrer, la darrera de l'11 de setembre des d'un balcó del Passeig de Gràcia, i les portades d'alguns diaris.

Això ha estat Broggi, un magnífic cirurgià, que no solament ha fet medicina sinó també ciutadania, a un nivell molt alt, com exemple d'honestedat i de claredat de visió. La projecció política pública ha estat tardana en la seva vida, i des de posicions molt distanciades del que era el govern. Però fins a cert punt el podem comparar amb el doctor Robert, també metge i presidents de l'Acadèmia de Medicina els dos, que la féu en edat activa (va morir als 59 anys) com alcalde de Barcelona, i també amb una marcada visió catalana. S'havia donat el seu nom a l'Hospital de sant Joan Despí, per assistència principalment a la població del Baix Llobregat. També va ser important la seva participació, molt activa entre nosaltres, en el moviment de metges contra la guerra nuclear, organització guardonada amb el premi Nobel de la Pau de l'any 1985.

Cal remarcar aquest fet, però també la base, la seva personalitat com a metge. Nascut el 18 de maig de 1908, llicenciat en medicina el 1931, metge de guàrdia a l'Hospital Clínic, just abans de la guerra, activíssim en les brigades internacionals. Després represaliat, fora del seu Hospital i privat d'exercici públic, es va poder limitar només a la pràctica privada. Era un dels cirurgians en ascens, tallat per a no fer competència. Cirurgià general, va destacar més en la pràctica de les anastòmosis porto-cava, per a pal·liar les conseqüències d'una malaltia freqüent, la cirrosi del fetge. També són importants els seus treballs sobre l'anatomia quirúrgica del coll, a la que va dedicar el treball d'ingrés a l'Acadèmia el 1966: "Anatomía de los espacios celulares y sistematización de los flemones del cuello".

Membre actiu del Col·legi de Metges, va formar part de la junta directiva i més tard fou president de la Comissió de Deontologia. El 1979 va ser elegit president de l'Acadèmia de Medicina. Es va trobar amb una etapa, encara més difícil que l'actual, per la manca de subvencions. Alguna vegada havia pagat, de la pròpia butxaca, el franqueig del correu i altres despeses corrents. La reparació de la teulada, bicentenària, amb degotalls importants, fou un turment. El 2008 es va poder celebrar, dignament, el seu centenari. I en un acte organitzat conjuntament entre la Reial Acadèmia de Medicina i el Col·legi de Metges li va ser atorgada la insígnia de Col·legiat d'Honor. Poc abans havia ingressat com a acadèmica d'honor, la doctora Rita Levi Montalcini, i en una cerimònia a

Sabadell i fou el propi doctor Broggi qui li lliurà el diploma. La coincidència ha fet que amb molt pocs dies de diferència, ambdós passessin pel sedàs de la mort. Moisès Broggi, que moltes vegades havia manifestat que no temia la mort, havia pronosticat, a començaments de desembre que no arribaria a Nadal. No ha pogut arribar a Cap d'Any, però la serietat, honradesa i compromís de la seva vida han estat un exemple extraordinari per a tots.

Dr. Jacint Corbella

President de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya

Dr. Miquel Vilardell

President del Col·legi de Metges de Barcelona